

EBA/GL/2020/05

---

6. 5. 2020

Usmernenia

---

o zmierňovaní kreditného rizika pre
inštitúcie uplatňujúce IRB prístup
s vlastnými odhadmi LGD

1. Povinnosti týkajúce sa dodržiavania súladu s predpismi a ohlasovacia povinnosť

Štatút týchto usmernení

1. Tento dokument obsahuje usmernenia vydané podľa článku 16 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010¹. V súlade s článkom 16 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010 príslušné orgány a finančné inštitúcie musia vynaložiť všetko úsilie na dodržanie týchto usmernení.
2. V týchto usmerneniach sa uvádza stanovisko Európskeho orgánu pre bankovníctvo (EBA) k náležitým postupom dohľadu v rámci Európskeho systému finančného dohľadu alebo k spôsobu, akým sa má uplatňovať právo Únie v konkrétnej oblasti. Príslušné orgány vymedzené v článku 4 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010, na ktoré sa tieto usmernenia vzťahujú, by ich mali dodržiavať tak, že ich primeraným spôsobom začlenia do svojich postupov (napr. zmenou svojho právneho rámca alebo postupov dohľadu), a to aj v prípade, keď sú usmernenia určené predovšetkým inštitúciám.

Požiadavky na predkladanie správ

3. Podľa článku 16 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010 musia príslušné orgány do 28.10.2020 oznámiť orgánu EBA, či dodržiavajú alebo majú v úmysle dodržať tieto usmernenia, alebo v opačnom prípade musia uviesť dôvody ich nedodržania. Ak príslušné orgány v stanovenej lehote nedoručia žiadne oznámenie, EBA ich bude považovať za príslušné orgány, ktoré tieto usmernenia nedodržiavajú. Oznámenia sa majú zaslať prostredníctvom formulára dostupného na webovom sídle EBA na adresu compliance@eba.europa.eu s referenčným číslom „EBA/GL/2020/05“. Oznámenia majú predkladať osoby, ktoré sú oprávnené podávať správy o dodržiavaní usmernení v mene svojich príslušných orgánov. Akúkoľvek zmenu stavu dodržiavania usmernení treba takisto oznámiť orgánu EBA.
4. Oznámenia budú uverejnené na webovom sídle orgánu EBA v súlade s článkom 16 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010.

---

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre bankovníctvo) a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/78/ES (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Predmet úpravy, rozsah pôsobnosti a vymedzenie pojmov

2.1 Predmet úpravy

5. V týchto usmerneniach sa stanovujú požiadavky na používanie zmierňovania kreditného rizika v súlade s príslušnými ustanoveniami tretej časti hlavy II kapitoly 3 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, ako sa stanovuje v článku 108 ods. 2 tohto nariadenia. Tieto usmernenia vyplývajú aj z konečného návrhu regulačných technických predpisov EBA o metodike hodnotenia IRB, EBA/RTS/2016/03 (RTS o metodike hodnotenia IRB) z 21. júla 2016².

2.2 Rozsah pôsobnosti

6. Tieto usmernenia sa uplatňujú v súvislosti s IRB prístupom v súlade s treťou časťou hlavou II kapitolou 3 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, a najmä na inštitúcie, ktorým bolo povolené používať vlastné odhady LGD v súlade s článkom 143 tohto nariadenia.
7. V týchto usmerneniach sa určuje najmä uznanie nefinancovaného kreditného zabezpečenia [vymedzeného v článku 4 ods. 1 bode 59 nariadenia (EÚ) č. 575/2013] v súlade s článkom 160 ods. 5, článkom 161 ods. 3, článkom 163 ods. 4, článkom 164 ods. 2 a článkom 183 tohto nariadenia, ako aj uznanie financovaného kreditného zabezpečenia (vymedzeného v článku 4 ods. 1 bode 58 tohto nariadenia) v súlade s článkami 166 a 181 tohto nariadenia.

2.3 Adresáti

8. Tieto usmernenia sú určené príslušným orgánom vymedzeným v článku 4 ods. 2 bode i) nariadenia (EÚ) č. 1093/2010 a finančným inštitúciám vymedzeným v článku 4 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010.

2.4 Vymedzenie pojmov

9. Pokiaľ nie je uvedené inak, pojmy používané a vymedzené v nariadení (EÚ) č. 575/2013, smernici 2013/36/EÚ a Usmerneniach EBA o odhade PD, odhade LGD a zaobchádzaní s expozíciami v stave zlyhania, EBA/GL/2017/16 (ďalej len „usmernenia EBA o odhade PD a LGD“), majú v týchto usmerneniach rovnaký význam.

---

² Odkazy na články regulačných technických predpisov o metodike posudzovania IRB budú nahradené odkazmi na delegované nariadenie, ktorým sa prijíma záverečný návrh regulačných technických predpisov EBA o metodike posudzovania IRB, po ich uverejnení v *Úradnom vestníku EÚ*.

3. Uplatňovanie

3.1 Dátum začatia uplatňovania

10. Tieto usmernenia sa uplatňujú od 1. januára 2022. Inštitúcie sú povinné v uvedenej lehote začleniť požiadavky týchto usmernení do svojich ratingových systémov, ale príslušné orgány môžu urýchliť časový harmonogram tohto prechodu podľa svojho uváženia.

4. Všeobecné ustanovenia

---

11. V súlade s článkom 108 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 môžu inštitúcie, ktoré uplatňujú IRB prístup pomocou svojich vlastných odhadov LGD v súlade s článkom 143 ods. 2 tohto nariadenia, uznať zmierňovanie kreditného rizika v súlade s treťou časťou hlavou II kapitolou 3 tohto nariadenia. Inštitúcie môžu uznať zmierňovanie kreditného rizika v súlade s treťou časťou hlavou II kapitolou 4 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, ak sú tieto požiadavky uvedené v tretej časti hlavy II kapitole 3 tohto nariadenia a v súlade s týmito usmerneniami.
12. Na účely článku 181 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 by sa akýkoľvek odkaz na pojem „kolaterál“ mal chápať ako odkaz na financované kreditné zabezpečenie iné ako financované kreditné zabezpečenie uvedené v článku 166 ods. 2 a 3 tohto nariadenia. Patrí sem najmä financované kreditné zabezpečenie iné ako rámcové dohody o vzájomnom započítavaní a vzájomné započítavanie v súvahe. Účinky zmierňovania kreditného rizika rámcových dohôd o vzájomnom započítavaní a vzájomného započítavania v súvahe sa reflektujú v hodnote expozície. Preto v prípade druhov expozícií, v prípade ktorých inštitúcie dostali povolenie na používanie vlastných odhadov LGD, môžu inštitúcie uznať financované kreditné zabezpečenie v súlade s článkom 181 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 iba vtedy, keď toto zabezpečenie ešte nebolo uznané v hodnote expozície v prípadoch uvedených v článku 166 uvedeného nariadenia a v súlade s odsekom 13.
13. Účinky zmierňovania kreditného rizika vzájomného započítavania v súvahe by sa mali uznať v hodnote expozície v súlade s článkom 166 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 a účinky zmierňovania kreditného rizika rámcových dohôd o vzájomnom započítavaní by sa mali uznať v hodnote expozície v súlade s článkom 166 ods. 2 tohto nariadenia. Pri uznávaní účinkov vzájomného započítavania v súvahe a rámcových dohôd o vzájomnom započítavaní by inštitúcie mali zohľadniť všetky požiadavky súvisiace s týmito technikami uvedenými v tretej časti hlavy II kapitole 4 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 vrátane kritérií oprávnenosti a metód na uznávanie účinkov takýchto nástrojov na zmierňovanie rizika.

14. Pre druhy expozícií, v prípade ktorých dostali povolenie používať vlastné odhady LGD, by inštitúcie mali uznávať účinky nefinancovaného kreditného zabezpečenia v súlade s článkom 160 ods. 5, článkom 161 ods. 3, článkom 164 ods. 2 až 3 a článkom 183 nariadenia (EÚ) č. 575/2013.
15. Inštitúcie môžu uznať poistenie úverov v súlade s odsekom 14, ak súvisiace techniky zmierňovania kreditného rizika možno klasifikovať ako nefinancované kreditné zabezpečenie podľa vymedzenia v článku 4 ods. 1 bode 59 nariadenia (EÚ) č. 575/2013. Inštitúcie môžu uznať poistenie úverov podľa článku 183 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 a článku 183 ods. 2 alebo článku 183 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 v závislosti od toho, či poistenie úveru efektívne funguje ako záruka alebo úverový derivát.
16. Zaobchádzanie s ratingmi tretích strán uvedené v odsekoch 62 až 64 usmernení EBA o odhade PD a LGD pri zohľadnení vymedzenia pojmu zmierňovanie kreditného rizika v súlade s článkom 4 ods. 1 bodom 57 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, by nemalo byť považované za metódu uznávania účinkov zmierňovania kreditného rizika a nevzťahuje sa naň rozsah pôsobnosti týchto usmernení. Primeraná záruka uvedená v odseku 62 písm. a) týchto usmernení sa týka typu zmluvnej podpory poskytnutej treťou stranou dlžníkovi, a preto nepredstavuje techniku zmierňovania kreditného rizika používanú inštitúciou v zmysle článku 4 ods. 1 bodov 57 a 59 nariadenia (EÚ) č. 575/2013.

5. Podmienky prípustnosti

5.1 Podmienky prípustnosti týkajúce sa financovaného kreditného zabezpečenia

17. V súlade s článkom 181 ods. 1 písm. f) nariadenia (EÚ) č. 575/2013 by na účely stanovenia interných požiadaviek na právnu istotu, ktoré sú vo všeobecnosti konzistentné s požiadavkami stanovenými v tretej časti hlavy II oddiele 3 kapitole 4 tohto nariadenia, ak odhady LGD zohľadňujú existenciu kolaterálu, mali inštitúcie zabezpečiť, aby bola dohoda o kolaterále, na základe ktorej sa kolaterál poskytuje, právne účinná a vymožitelná v každej z príslušných jurisdikcií, čo dáva inštitúcii právo speňažiť alebo prevziať do vlastníctva kolaterál v primeranej lehote, a to aj v prípade zlyhania, konkurzu alebo platobnej neschopnosti dlžníka a prípadne správcu, ktorý má v držbe kolaterál.
18. V súlade s článkom 181 ods. 1 písm. f) nariadenia (EÚ) č. 575/2013 na účely stanovenia interných požiadaviek na ocenenie kolaterálu, ktoré sú vo všeobecnosti konzistentné s požiadavkami stanovenými v tretej časti hlavy II oddiele 3 kapitole 4 tohto nariadenia, ak odhady LGD zohľadňujú existenciu kolaterálu, inštitúcie by mali zabezpečiť splnenie všetkých týchto podmienok:

- (a) pravidlá upravujúce preceňovanie kolaterálu vrátane metód a frekvencie monitorovania hodnoty kolaterálu sú konzistentné pre každý typ kolaterálu a sú uvedené v interných politikách inštitúcie;
- (b) ak na trhu dochádza k výrazným zmenám podmienok, inštitúcie vykonávajú monitorovanie častejšie.

19. Na účely článku 55 regulačných technických predpisov o metodike hodnotenia IRB a na zabezpečenie súladu so všeobecnými zásadami právnej istoty a oceňovania kolaterálu uvedenými v odsekoch 17 a 18 by interné požiadavky na právnu istotu a oceňovanie kolaterálu stanovené inštitúciami v súlade s článkom 181 ods. 1 písm. f) nariadenia (EÚ) č. 575/2013 mali byť úplne konzistentné s týmito požiadavkami tretej časti hlavy II oddielu 3 kapitoly 4 tohto nariadenia:

- (a) V prípade finančného kolaterálu by mali byť konzistentné s článkom 207 ods. 3 a článkom 207 ods. 4 písm. d) tohto nariadenia.
- (b) V prípade kolaterálu vo forme nehnuteľného majetku a lízingových expozícií považovaných za expozície zabezpečené kolaterálom, ak je prenajatý majetok nehnuteľným majetkom, mali by byť konzistentné s článkom 208 ods. 2 a 3 uvedeného nariadenia.

Na účely ocenenia kolaterálu vo forme nehnuteľného majetku a preskúmania jeho hodnoty za podmienok uvedených v článku 208 ods. 3 písm. b) uvedeného nariadenia by inštitúcie mali zabezpečiť tieto náležitosti:

- (i) Kolaterál vo forme nehnuteľného majetku oceňuje nezávislý oceňovateľ na úrovni trhovej hodnoty alebo nižšej. V tých členských štátoch, ktoré ustanovili prísne kritériá pre posudzovanie hodnoty pre hypotekárne financovanie v štatutárnych alebo regulatórnych ustanoveniach, nehnuteľný majetok môže byť ocenený namiesto toho nezávislým oceňovateľom na úrovni hodnoty pre hypotekárne financovanie alebo nižšej. Inštitúcie by mali od nezávislého oceňovateľa požadovať, aby pri posúdení hodnoty pre hypotekárne financovanie nezohľadňoval špekulatívne prvky.
- (ii) Nezávislý oceňovateľ zdokumentuje trhovú hodnotu alebo hodnotu pre hypotekárne financovanie transparentným a zrozumiteľným spôsobom.
- (iii) Hodnota kolaterálu je trhovú hodnotu alebo hodnotu pre hypotekárne financovanie znížená primerane tak, aby reflektovala výsledky monitorovania a zohľadňovala všetky predchádzajúce nároky na majetok.
- (iv) Nezávislý oceňovateľ by mal mať požadovanú kvalifikáciu, schopnosti a skúsenosti na vykonanie ocenenia a byť nezávislý od procesu rozhodovania

o poskytnutí úveru. Pokiaľ zamestnanec inštitúcie spĺňa všetky uvedené podmienky, možno ho považovať za nezávislého oceňovateľa.

- (c) Pokiaľ ide o pohľadávky, mali by byť konzistentné s článkom 209 ods. 2 uvedeného nariadenia. Hodnota pohľadávky by mala predstavovať sumu, ktorá sa má prijať.
  - (d) V prípade iného nefinančného kolaterálu a lízingových expozícií považovaných za expozície zabezpečené kolaterálom, ak je prenajatý majetok iný než nehnuteľný majetok, mali by byť konzistentné s článkom 210 písm. a) a g) uvedeného nariadenia. Na účely vykonávania ocenenia a precenenia kolaterálu v súlade s článkom 210 písm. g) uvedeného nariadenia by inštitúcie mali oceniť nefinančný kolaterál trhovou hodnotou, čo je odhadovaná suma, za ktorú by sa kolaterál vymenil ku dňu ocenenia medzi kupujúcou a predávajúcou osobou v rámci transakcie za obvyklých podmienok.
  - (e) Pokiaľ ide o iné financované kreditné zabezpečenie, malo by byť konzistentné s článkom 212 ods. 1 písm. a) a článkom 212 ods. 2 písm. f) uvedeného nariadenia.
20. Inštitúcie by mali získať právne stanovisko potvrdzujúce právnu účinnosť a vymožitelnosť dohody o kolaterále v každej z príslušných jurisdikcií na účely odseku 17. Toto právne stanovisko by malo byť:
- (a) vypracované prinajmenšom pre každý typ dohody o kolaterále; a
  - (b) poskytnuté právnym poradcom v písomnej forme. Ak je právnym poradcom zamestnanec inštitúcie, mal by byť právny poradca nezávislý od procesu rozhodovania o poskytnutí úveru zodpovedného za vznik alebo obnovenie posudzovaných expozícií.
21. Na účely odseku 20 sa inštitúcie môžu opierať o jediné právne stanovisko v súvislosti s dohodami o viacerých kolateráloch, ak sa týkajú toho istého rozhodného práva. Inštitúcie by mali získať ďalšie právne stanovisko týkajúce sa akejkoľvek podstatnej zmeny podmienok dohody o kolaterále, ktorá by mohla ovplyvniť právnu účinnosť a vymožitelnosť konkrétnej dohody o kolaterále. Zmeny právneho rámca, ktoré sa vzťahujú na dohody o kolaterále, a uplatňovanie dohody o kolaterále na iné druhy expozícií alebo na dlžníkov zatriedených do iných tried expozícií alebo na iné typy dlžníkov, t. j. jednotlivé osoby alebo právnické osoby, by sa mali vždy považovať minimálne za prípady podstatnej zmeny podmienok dohody o kolaterále.
22. Na účely odseku 20 sa inštitúcie môžu opierať o jediné právne stanovisko, ktoré sa vzťahuje na niekoľko jurisdikcií. Najmä v prípade, kde existujú medzinárodné nariadenia vo forme medzinárodného práva alebo inej formy medzinárodnej dohody, právne stanovisko sa môže vzťahovať na niektoré alebo všetky jurisdikcie, v ktorých sú tieto nariadenia prijaté. V takom prípade je v právnom stanovisku potrebné aspoň:
- (a) zvážiť, či nariadenia zabezpečujú právnu účinnosť a vymožitelnosť kolaterálu v každej z jurisdikcií, v ktorých sú nariadenia uplatniteľné;

- (b) jasne identifikovať všetky jurisdikcie, v ktorých sú nariadenia uplatniteľné;
  - (c) jasne identifikovať všetky formy kolaterálu, na ktoré sa nariadenia vzťahujú.
23. Inštitúcie by mali zabezpečiť, aby získali právne stanovisko alebo stanoviská v súlade s odsekom 20, potvrdzujúce, že dohoda o kolaterále, na základe ktorej sa poskytuje iný nefinančný kolaterál, je právne účinná a vymožitelná aspoň v týchto jurisdikciách:
- (a) jurisdikcia, ktorej právne predpisy upravujú dohodu o kolaterále;
  - (b) ak existuje verejný register pre daný druh kolaterálu, jurisdikcia, v ktorej je kolaterál zaregistrovaný; inak jurisdikcia, v ktorej je vlastníkom kolaterálu zaregistrovaný, alebo miesto bydliska, ak je vlastníkom kolaterálu fyzická osoba;
  - (c) ak sa to považuje za relevantné pre daný kolaterál, jurisdikcie, v ktorých sú inštitúcia a dlžník začlenení; v každom prípade, ak je dlžníkom fyzická osoba, jurisdikcia podľa miesta jej bydliska;
  - (d) jurisdikcia, v ktorej je najpravdepodobnejšie, že by sa uskutočnila realizácia kolaterálu, ak by to bolo potrebné;
  - (e) akákoľvek iná jurisdikcia, ak sa to považuje za relevantné pre daný kolaterál.

5.2 Podmienky prípustnosti týkajúce sa nefinancovaného kreditného zabezpečenia

24. Na účely článku 183 ods. 1 písm. c) nariadenia (EÚ) č. 575/2013 by inštitúcie mali získať právne stanovisko potvrdzujúce, že dohoda o nefinancovanom kreditnom zabezpečení je právne účinná a vymožitelná **v každej z príslušných jurisdikcií**. Toto právne stanovisko by malo byť:
- (a) vypracované prinajmenšom pre každý typ nefinancovaného kreditného zabezpečenia;
    - a
  - (b) poskytnuté od právneho poradcu v písomnej forme. Ak je právnym poradcom zamestnanec inštitúcie, mal by byť právny poradca nezávislý od procesu rozhodovania o poskytnutí úveru zodpovedného za vznik alebo obnovenie posudzovaných expozícií.
25. Na účely odseku 24 sa inštitúcie môžu opierať o jediné právne stanovisko na podporu viacerých dohôd o nefinancovanom kreditnom zabezpečení, ak sa týkajú toho istého rozhodného práva. Inštitúcie by mali získať ďalšie právne stanovisko týkajúce sa akejkolvek podstatnej zmeny podmienok zmluvy, ktorá by mohla ovplyvniť právnu účinnosť a vymožitelnosť dohody o konkrétnom nefinancovanom kreditnom zabezpečení. Prinajmenšom zmeny právneho rámca vzťahujúceho sa na dohody o nefinancovanom kreditnom zabezpečení, uplatňovanie dohody o nefinancovanom kreditnom zabezpečení na iné druhy expozícií, alebo využitie ručiteľov

zatriedených do iných tried expozícií alebo k iným typom ručiteľov, t. j. jednotlivci alebo právnické osoby, by sa mali vždy považovať za prípady podstatnej zmeny podmienok zmluvy.

6. Účinky zmierňovania kreditného rizika

6.1 Účinky financovaného kreditného zabezpečenia

26. Inštitúcie môžu uznať iné účinky zmierňovania kreditného rizika financovaného kreditného zabezpečenia ako rámcová dohoda o vzájomnom započítaní a vzájomné započítavanie v súvahe, ako sa uvádza v odseku 12 na účely článku 181 ods. 1 písm. c) až g) nariadenia (EÚ) č. 575/2013.
27. Na účely uznávania účinkov zmierňovania kreditného rizika rámcových dohôd o vzájomnom započítaní v súlade s článkom 166 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 by inštitúcie mali používať plne upravenú hodnotu expozície (E*) vypočítanú v súlade s článkom 220 ods. 3 alebo článkom 221 ods. 6 uvedeného nariadenia ako hodnotu expozície pri výpočte hodnôt rizikovo vážených expozícií a výšky očakávaných strát.
28. Na účely uznávania účinkov zmierňovania kreditného rizika zo vzájomného započítavania v súvahe v súlade s článkom 166 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 by inštitúcie mali používať hodnotu E* vypočítanú v súlade s článkom 223 ods. 5 uvedeného nariadenia ako hodnotu expozície pri výpočte hodnôt rizikovo vážených expozícií a výšky očakávaných strát.
29. Na účely odhadu LGD uvedeného v článku 181 ods. 1 písm. a) nariadenia (EÚ) č. 575/2013 a v súlade s odsekom 131 usmernení EBA o odhade PD a LGD by inštitúcie mali počítat realizovanú LGD pre každú expozíciu, na ktorú sa vzťahuje rámcová dohoda o vzájomnom započítaní alebo vzájomné započítavanie v súvahe, ako pomer hospodárskej straty k nesplatenej výške kreditného záväzku v čase zlyhania vypočítaný ako E* v súlade s odsekom 27 alebo 28. Inštitúcie by mali počítat hospodársku stratu na základe tejto nesplatennej sumy a žiadne peňažné toky zo vzájomného započítavania by sa nemali zahrňať ako spätne vymožené sumy po zlyhaní do hospodárskej straty. Napriek tomu je v súlade s odsekom 131 usmernení EBA o odhade PD a LGD dôležité pripomenúť, že nesplatená suma kreditného záväzku v čase zlyhania vypočítaná ako E* musí zahrňať akúkoľvek doteraz zrealizovanú sumu istiny, úroku alebo poplatku.
30. Na účely uznania účinkov kolaterálu na zmierňovanie kreditného rizika v súlade s článkom 181 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 by kritériá stanovené inštitúciami na úpravu odhadov LGD:
  - (a) nemali viesť k zníženiu odhadov LGD, ak je kolaterál záväzkom dlžníka, ktorý sa v porovnaní s povinnosťami dlžníka voči inštitúcii radí buď nižšie, alebo rovnocenne (pari passu);

- (b) mali v prípade iných ako prvotriednych pohľadávok primerane zvážiť účinky podriadenej pozície inštitúcie vo vzťahu ku kolaterálu na odhady LGD;
- (c) v prípade iného nefinančného kolaterálu mali primerane zvážiť pravdepodobné umiestnenie kolaterálu počas životnosti úveru a vplyv, ktorý môže mať na potenciálnu neschopnosť inštitúcií pohotovo získať kontrolu nad ich kolaterálom a speňažiť ho v súlade s článkom 181 ods. 1 písm. e) nariadenia (EÚ) č. 575/2013.

6.2 Účinky nefinancovaného kreditného zabezpečenia

31. Inštitúcie môžu uznať účinky zmierňovania kreditného rizika v súvislosti s nefinancovaným kreditným zabezpečením pomocou jednej z týchto metód:

- (a) úprava odhadov PD alebo LGD v súlade s článkom 160 ods. 5, článkom 161 ods. 3 a článkom 164 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 na základe kritérií stanovených inštitúciami v súlade s článkom 183 ods. 2 a 3 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, pričom sa využije jeden z týchto prístupov:
  - (i) bez ohľadu na prístup, ktorý sa uplatňuje na porovnateľné priame expozície voči ručiteľovi, úprava stupňov, skupín alebo odhadov LGD vrátane LGD v prípade zlyhania a EL_{BE} , a to zohľadnením nefinancovaného kreditného zabezpečenia pri odhade parametrov rizika, ako sa bližšie uvádza v týchto usmerneniach (t. j. prístup modelovania);
  - (ii) keď sa s porovnateľnými priamymi expozíciami voči ručiteľovi zaobchádza, alebo by sa zaobchádzalo, podľa prístupu IRB, buď s vlastnými odhadmi LGD a konverznými faktormi alebo bez nich, substitúcia obidvoch parametrov rizika PD aj LGD podkladovej expozície zodpovedajúcimi PD a LGD parametrami porovnateľnej priamej expozície voči ručiteľovi, ako sa ďalej uvádza v týchto usmerneniach (t. j. prístup substitúcie parametrov rizika);
  - (iii) bez ohľadu na prístup, ktorý sa uplatňuje na porovnateľné priame expozície voči ručiteľovi, úprava stupňov, skupín alebo odhadov LGD vrátane LGD v prípade zlyhania a EL_{BE} , pri uplatňovaní parametrov rizika nahradením postupu zaradovania do stupňov v súlade s článkom 172 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 a oddielom 8.2 usmernení EBA o odhade PD a LGD (t. j. nahradenie /override);
- (b) ak inštitúcia uplatňuje štandardizovaný prístup na porovnateľné priame expozície voči ručiteľovi a neuznáva účinky nefinancovaného kreditného zabezpečenia na zmierňovanie kreditného rizika v odhadoch PD a LGD v súlade s písmenom a), použitie rizikovej váhy uplatniteľnej podľa štandardizovaného prístupu v súlade s článkom 183 ods. 4 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 (t. j. prístup substitúcie rizikovej váhy);

- (c) výpočet hodnoty rizikovo váženej expozície v súlade s článkom 153 ods. 3, článkom 154 ods. 2, článkom 161 ods. 4 a článkom 164 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 (t. j. dvojnásobné zlyhanie).
32. Inštitúcie by mali mať jasné politiky na posudzovanie účinkov nefinancovaného kreditného zabezpečenia na parametre rizika. Tieto politiky by mali byť konzistentné s ich internými postupmi riadenia rizika a mali by reflektovať požiadavky článku 183 ods. 2 a článku 183 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 a požiadavky uvedené v týchto usmerneniach. Inštitúcie by mali do týchto politík zahrnúť jasnú špecifikáciu, ktoré konkrétne metódy opísané v odseku 31 sa používajú pre každý ratingový systém, pričom by mali tieto politiky počas daného obdobia uplatňovať konzistentne.
33. Nefinancované kreditné zabezpečenie, ktoré nespĺňa požiadavky prípustnosti pre ručiteľov a záruky uvedené v článku 183 ods. 1 a 3 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 a v oddiele 5.2 týchto usmernení, by sa nemalo uznať použitím žiadnej z metód uvedených v odseku 31. Na účely odhadu LGD by sa s peňažnými tokmi získanými z realizácie neprípustného nefinancovaného kreditného zabezpečenia nemalo zaobchádzať tak, akoby boli prijaté bez použitia nefinancovaného kreditného zabezpečenia. Bez ohľadu na toto zaobchádzanie by inštitúcie mali zhromažďovať informácie o zdroji peňažných tokov súvisiacich s neprípustným nefinancovaným kreditným zabezpečením a primerane ich pridelovať. Inštitúcie by mali pravidelne monitorovať úrovne týchto peňažných tokov, ako aj rozsah, v ktorom sa používajú relevantné druhy nefinancovaného kreditného zabezpečenia. V prípade potreby by inštitúcie mali vykonať náležité úpravy, aby zabránili akémukoľvek skresleniu v odhadoch PD a LGD.
34. Ak inštitúcie prijímú prístup modelovania uvedený v odseku 31(a)(i), mali by pri odhadoch LGD zvážiť a v prípade potreby konzervatívne zohľadniť tieto prvky:
- (a) akýkoľvek nesúlad mien medzi podkladovým záväzkom a nefinancovaným kreditným zabezpečením;
  - (b) miera, do akej schopnosť ručiteľa plniť zmluvný záväzok podľa dohody o nefinancovanom kreditnom zabezpečení koreluje so schopnosťou dlžníka splácať;
  - (c) postavenie ručiteľa, ktorý zlyhal, a z toho vyplývajúca znížená schopnosť plniť zmluvný záväzok v rámci nefinancovaného kreditného zabezpečenia.
35. Ak inštitúcie prijímú prístup modelovania uvedený v odseku 31(a)(i), môžu nefinancované kreditné zabezpečenie považovať za rizikový faktor v ratingovom systéme. Môže pozostávať z:
- (a) úpravy iba odhadov LGD podľa historických skúseností týkajúcich sa zistených účinkov zmierňovania kreditného rizika nefinancovaného kreditného zabezpečenia na realizované LGD vrátane vymožených súm a významných nákladov spojených s realizáciou nefinancovaného kreditného zabezpečenia;

- (b) úpravy odhadov PD aj LGD, ak inštitúcie môžu poskytnúť empirické dôkazy o tom, že existencia nefinancovaného kreditného zabezpečenia má vplyv na PD dlžníka, a preukázať, že simultánna úprava odhadov PD aj LGD nevedie k dvojitému započítaniu účinkov nefinancovaného kreditného zabezpečenia alebo k podceneniu očakávanej straty.

Výhradná úprava iba odhadov PD by sa mala za každých okolností považovať za nevhodnú.

36. Inštitúcie môžu prijať prístup nahradenia parametrov rizika uvedený v odseku 31(a)(ii), iba ak sú splnené tieto podmienky:

- (a) nefinancované kreditné zabezpečenie je prípustné podľa príslušných kritérií pre nefinancované kreditné zabezpečenie stanovené v tretej časti hlave II kapitole 4 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;
- (b) inštitúcia môže odôvodnene očakávať, že priame náklady na realizáciu nefinancovaného kreditného zabezpečenia sú zanedbateľné vzhľadom na sumu, ktorá je zabezpečená nefinancovaným úverovým zabezpečením;
- (c) ručiteľ je v nezlyhanom stave.

37. Ak inštitúcie prijímú prístup substitúcie parametrov rizika alebo prístup substitúcie rizikovej váhy uvedený v odseku 31(a)(ii), resp. odseku 31(b), mali by:

- (a) zhromažďovať a ukladať informácie o charakteristikách a výkonnosti dlžníka a expozície a využívať tieto informácie pri odhade PD dlžníka v súlade s usmerneniami EBA o odhade PD a LGD;
- (b) na účely riadenia interných rizík zvážiť osobitne priame expozície voči ručiteľom a expozície zabezpečené nefinancovaným kreditným zabezpečením poskytovaným takýmito subjektmi;
- (c) vymedziť osobitný rozsah uplatňovania modelov LGD a samostatne vypočítať rizikovú váhu pre druh zaručených expozícií alebo častí expozícií, ktorých rizikové parametre PD a LGD sú nahradené alebo ktorým je priradená riziková váha ručiteľa. V prípade zaručených expozícií alebo častí expozícií zahrnutých do rozsahu uplatňovania prístupu substitúcie parametrov rizika alebo prístupu substitúcie rizikovej váhy sa od inštitúcií nevyžaduje, aby odhadovali LGD iné ako LGD porovnateľných priamych expozícií voči ručiteľom, ak príjmu prístup substitúcie parametrov rizika.

38. Na účely odseku 37, ak dané nefinancované kreditné zabezpečenie úplne nekryje pôvodnú expozíciu, inštitúcie by mali byť schopné priradiť k tej časti expozície, ktorá nie je krytá daným nefinancovaným kreditným zabezpečením, odhady PD a LGD uplatniteľné na pôvodnú expozíciu bez uznania účinku daného nefinancovaného kreditného zabezpečenia. Na účely

výpočtu realizovanej LGD uplatniteľnej pre tú časť expozície, ktorá nie je krytá nefinancovaným kreditným zabezpečením, inštitúcie by mali priradiť peňažné toky a náklady týmto spôsobom:

- (a) Peňažné toky prijaté od ručiteľa by sa mali priradiť k zaručenej časti expozície, zatiaľ čo peňažné toky, ktoré pochádzajú z akéhokoľvek iného zdroja, by sa mali priradiť k časti expozície, nekrytej nefinancovaným kreditným zabezpečením. V prípade expozícií, ktoré využívajú tiež výhody financovaného kreditného zabezpečenia, by sa peňažné toky spojené s financovaným kreditným zabezpečením mali priradiť k časti expozície krytej týmto financovaným kreditným zabezpečením, v súlade s usmernením uvedeným v odseku 46.
- (b) Nepriame náklady by sa mali priradiť k rôznym častiam expozície v súlade s pokynmi uvedenými v odseku 113 usmernení EBA o odhade PD a LGD.
- (c) Priame náklady, ktoré priamo súvisia s realizáciou nefinancovaného kreditného zabezpečenia, by sa mali priradiť k zaručenej časti expozícií, zatiaľ čo akékoľvek iné priame náklady by sa mali priradiť k časti expozície, nekrytej nefinancovaným kreditným zabezpečením. V prípade expozícií, ktoré využívajú tiež výhody financovaného kreditného zabezpečenia, by sa priame náklady spojené s realizáciou financovaného kreditného zabezpečenia mali priradiť k zabezpečenej časti expozície v súlade s usmernením uvedeným v odseku 46.

39. Ak inštitúcie prijímú prístup nahradenia parametrov rizika a dlžník zlyhal, uplatňuje sa toto:

- (a) Riziková váha zaručenej časti expozície by mala byť váha porovnateľnej priamej expozície voči ručiteľovi, ktorý nezlyhal.
- (b) Očakávaná strata zaručenej časti expozície by mala byť strata porovnateľnej priamej expozície voči ručiteľovi, ktorý nezlyhal.
- (c) Ak ručiteľ zostáva v nezlyhanom stave, zaručená časť expozície by sa na účely výpočtu IRB nedostatku (IRB shortfall) alebo nadbytku mala v súlade s článkom 159 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 a oddielom 8.4 usmernení EBA o odhade PD a LGD považovať za expozíciu v stave zlyhania.

40. Ak inštitúcie uplatňujú prístup substitúcie parametrov rizika, ďalšie nástroje kvantitatívnej validácie požadované v článku 185 písm. c) nariadenia (EÚ) č. 575/2013 by mali zahŕňať porovnanie očakávanej straty porovnateľných priamych expozícií voči ručiteľovi s pozorovanou mierou straty podkladových expozícií alebo častí expozícií voči dlžníkom, ktorí zlyhali, ktoré sa považovali za zaručené pred momentom zlyhania.

41. Ak inštitúcie upravujú parametre rizika v jednotlivých prípadoch uznaním nefinancovaného kreditného zabezpečenia pomocou nahradení (override) v súlade s odsekom 31(a)(iii), inštitúcie by mali byť schopné odôvodniť, že povaha a vlastnosti nefinancovaného kreditného zabezpečenia neumožňujú použitie metód opísaných v odseku 31(a)(i), odseku 31(a)(ii) alebo

odseku 31(b) s cieľom reflektovať účinky zmierňovania kreditného rizika nefinancovaného kreditného zabezpečenia.

42. Ak inštitúcie prijímajú jeden z prístupov opísaných v odseku 31(a) a výsledné odhady vedú k nižšej rizikovej váhe, ako je riziková váha, ktorá by sa uplatnila na inak identickú expozíciu, v prípade ktorej by inštitúcia nemala nefinancované kreditné zabezpečenie, konečná riziková váha nemôže byť nižšia ako riziková váha porovnateľnej priamej expozície voči ručiteľovi v súlade s článkom 161 ods. 3 a článkom 164 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, t. j. uplatňuje sa minimálna hranica rizikovej váhy.
43. Na účely uplatňovania prístupu substitúcie parametrov rizika a výpočtu minimálnej hranice rizikovej váhy v prípade, že inštitúcie nezískali povolenie príslušného orgánu používať vlastné odhady LGD v súlade s článkom 143 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 v prípade porovnateľných priamych expozícií voči ručiteľovi, inštitúcie by mali používať hodnoty LGD stanovené v súlade s článkom 161 ods. 1 uvedeného nariadenia na odvodenie LGD porovnateľnej priamej expozície voči ručiteľovi.
44. Na účely uplatnenia prístupu substitúcie parametrov rizika a výpočtu minimálnej hranice rizikovej váhy by hodnota nefinancovaného kreditného zabezpečenia mala byť takáto:
  - (a) Hodnota nefinancovaného kreditného zabezpečenia by sa mala uviesť v súlade s článkom 233 a článkom 239 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 575/2013. Akýkoľvek potenciálny nesúlad splatností by sa mal vziať do úvahy v upravenej hodnote nefinancovaného kreditného zabezpečenia v súlade s článkom 239 ods. 3 tohto nariadenia, zatiaľ čo splatnosť porovnateľných priamych expozícií voči ručiteľovi by mala byť rovnaká ako splatnosť expozície voči dlžníkovi.
  - (b) Ak nefinancované kreditné zabezpečenie kryje hodnotu expozície, ktorá zostala po vymáhaní platby od dlžníka, a ak je to relevantné, po realizácii akejkoľvek inej formy zmierňovania kreditného rizika, inštitúcie by mali odhadovať hodnotu zabezpečenia na základe minulých skúseností konzervatívnym spôsobom.
  - (c) Hodnota nefinancovaného kreditného zabezpečenia, ktoré spĺňa požiadavky článku 215 ods. 1 písm. a) druhého pododseku alebo článku 215 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, môže byť maximálna suma, ktorú sa poskytovateľ zabezpečenia zaviazal zaplatiť v prípade zlyhania alebo nezaplatenia dlžníkom alebo pri výskyte iných špecifikovaných kreditných udalostí.
45. Inštitúcie by mali vypočítať minimálnu hranicu rizikovej váhy takto:
  - (a) Ak expozícia využíva viacnásobné nefinancované kreditné zabezpečenie, pričom každé poskytuje zabezpečenie pre rôzne časti expozície, inštitúcie by mali vypočítať minimálnu hranicu rizikovej váhy ako expozíciami vážený priemer rizikových váh porovnateľných priamych expozícií voči každému z ručiteľov.

- (b) Ak expozícia využíva viacnásobné nefinancované kreditné zabezpečenie a ak dve alebo viac z nich poskytuje zabezpečenie rovnakej časti expozície, inštitúcie by mali vypočítať minimálnu hranicu rizikovej váhy pre túto časť expozície ako najnižšiu z rizikových váh každej porovnateľnej priamej expozície voči ručiteľovi. Pri výpočte každej rizikovej váhy môže LGD porovnateľnej priamej expozície voči každému z ručiteľov zohľadniť vplyv iného existujúceho nefinancovaného kreditného zabezpečenia.
  - (c) Ak nejaká časť expozície nie je krytá žiadnym nefinancovaným kreditným zabezpečením, inštitúcie by mali k tejto časti expozície priradiť rizikovú váhu uplatniteľnú na takúto expozíciu voči dlžníkovi bez akéhokoľvek nefinancovaného kreditného zabezpečenia; v tomto prípade by mali vypočítať minimálnu hranicu rizikovej váhy ako expozíciou vážený priemer rizikovej váhy uplatniteľnej na časť expozície krytej nefinancovaným kreditným zabezpečením a rizikovej váhy uplatniteľnej na zvyšnú časť expozície.
  - (d) Na účely výpočtu expozíciami váženej priemernej rizikovej váhy v zmysle písmen (a) a (c) by sa každá riziková váha mala vypočítať osobitne a vážiť podľa príslušného podielu na hodnote expozície.
46. Na účely odseku 45 a s cieľom uznať účinky viacerých techník zmierňovania kreditného rizika v súlade s postupmi uvedenými v odseku 31 by sa mali splniť všetky tieto podmienky:
- (a) Inštitúcie by mali mať jasné pravidlá alokácie, postupnosti a uznávania financovaného a nefinancovaného kreditného zabezpečenia, ktoré sú konzistentné s procesom interného vymáhania a výberu platieb.
  - (b) Inštitúcie by nemali uznávať účinky rovnakého zmierňovania kreditného rizika dvakrát; napríklad pri alokácii financovaného kreditného zabezpečenia medzi časť expozície, krytú nefinancovaným kreditným zabezpečením a časť expozície, na ktorú sa nevzťahuje nefinancované kreditné zabezpečenie, by sa nemalo povoliť dvojité uznanie financovaného kreditného zabezpečenia.
  - (c) Inštitúcie by mali uplatňovať tieto prístupy konzistentne; preto:
    - (i) Rozdelenie časti expozície krytej daným nefinancovaným kreditným zabezpečením na dve časti a uplatnenie prístupu substitúcie parametrov rizika alebo prístupu substitúcie rizikovej váhy na jednu časť, a prístupu modelovania na druhú časť by sa nemalo povoliť.
    - (ii) V prípade viacnásobného nefinancovaného kreditného zabezpečenia, ktoré sa, prinajmenšom čiastočne, vzťahuje na tú istú časť expozície, by inštitúcie mali stanoviť vhodné kritériá na výber toho, ktoré nefinancované kreditné zabezpečenie sa má použiť na účely substitúcie parametrov rizika. Takéto kritériá by sa mali opísať v interných politikách inštitúcií pre úpravu odhadov PD a LGD v súlade s odsekom 38. Bez toho, aby bol dotknutý bod i), môžu inštitúcie rozdeliť časť expozície krytej daným nefinancovaným kreditným zabezpečením na dve časti a na jednu časť uplatniť prístup

substitúcie parametrov rizika, zatiaľ čo sa uznajú účinky zvyšnej časti daného nefinancovaného kreditného zabezpečenia pri uplatnení prístupu substitúcie parametrov rizika na ostatné existujúce nefinancované kreditné zabezpečenia; účinok zmierňovania rizika zo zvyšnej časti daného nefinancovaného kreditného zabezpečenia je možné brať do úvahy v prípade LGD pre porovnateľné priame expozície voči ostatným existujúcim ručiteľom v súlade s odsekom 47.

47. Na účely uznania účinkov zmierňovania kreditného rizika viacnásobného kreditného zabezpečenia ktoré, v dôsledku alokácie vykonanej inštitúciou v súlade s odsekom 46, kryje tú istú časť expozície, môžu inštitúcie použiť jeden z prístupov uvedených v odseku 31(a). Inštitúcie by na účely uplatňovania prístupu substitúcie parametrov rizika a výpočtu minimálnej hranice rizikovej váhy mali používať tieto metódy na odvodenie LGD porovnateľnej priamej expozície voči ručiteľovi zahrňujúcej účinky dodatočného kreditného zabezpečenia na zmierňovanie kreditného rizika:

- (a) Ak porovnateľné priame expozície voči ručiteľovi sú v rozsahu ratingového systému, pre ktorý inštitúcia nezískala predchádzajúce povolenie používať vlastné odhady LGD v súlade s článkom 143 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, inštitúcia by mala používať hodnoty LGD stanovené v článku 161 ods. 1 uvedeného nariadenia, reflektujúce, ak je to relevantné, financované kreditné zabezpečenie úveru uplatnením príslušných požiadaviek tretej časti hlavy II kapitoly 4 uvedeného nariadenia.
- (b) Ak porovnateľné priame expozície voči ručiteľovi patria do ratingového systému, pre ktorý inštitúcia získala predchádzajúce povolenie používať vlastné odhady LGD v súlade s článkom 143 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, inštitúcia by mala používať LGD porovnateľných priamych expozícií voči ručiteľovi, ktorá zahŕňa účinok dodatočného financovaného alebo nefinancovaného kreditného zabezpečenia. Ak inštitúcie nie sú schopné uznať toto dodatočné kreditné zabezpečenie pri odhade LGD porovnateľných priamych expozícií voči ručiteľovi, potom:
  - (i) ak je LGD nezabezpečených expozícií voči ručiteľovi nižšia alebo sa rovná LGD nezabezpečených expozícií voči dlžníkovi, mali by použiť odhady LGD z expozície voči dlžníkovi, reflektujúce účinok dodatočného kreditného zabezpečenia; alebo
  - (ii) ak je LGD nezabezpečených expozícií voči ručiteľovi vyššia ako LGD nezabezpečených expozícií voči dlžníkovi alebo ak inštitúcie nie sú schopné vykonať takéto porovnanie, mali by:
    - v prípade neretailových ručiteľov použiť buď príslušné hodnoty LGD predpísané v článku 161 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, reflektujúce, ak je to relevantné, financované kreditné zabezpečenie uplatnením príslušných požiadaviek uvedených v tretej časti hlavy II

kapitole 4 uvedeného nariadenia, alebo odhad LGD uplatniteľný na nezabezpečené expozície voči ručiteľovi. Výber medzi týmito dvomi možnosťami by mal byť konzistentný pre dané druhy expozície ručiteľa,

- v prípade retailových ručiteľov použiť odhad LGD uplatniteľný na nezabezpečené expozície voči ručiteľovi.